

1. Co mi zbylo (Jan-Matěj Rak)

1. D D^{maj7} D^9 $A^b mi^6$ $G mi^6$ A^7
 Jenom ty dvě knížky zbyly mi po tobě,
 D D^{maj7} $F^\# dim$ $G mi^6$ E^7 A^7 $A^{5\#}$
 nikdy jsem je neotevřel, takže nevím, co v nich je,
 D D^{maj7} D^9 $A^b mi^6$ $G mi^6$ A^7
 vlastně nevím jistě, zda mám je dosud obě,
 B^{b7} D F A^7 D
 abych pravdu řekl, nevím, kdo kdy dal mi je.
2. Stojím jako vždycky i dneska na tom místě,
 stojím tamtéž, kde jsme stáli častokrát,
 abych pravdu řekl, tak nevím vůbec jistě,
 odkud znám to místo a proč ho mám tak rád.
3. Možná, že mi zbyla po tobě píseň tato,
 možná, že ji ale znám jen z učebnic,
 abych pravdu řekl, tak musím mít za to,
 musím mít za to, že nezbylo mi nic ...

2. Hvězdy nad řekou (Jan-Matěj Rak)

1. Ami $\frac{Ami}{G}$ $\frac{D}{F^\#}$ $\frac{Dmi}{F}$ E_4^7 $\frac{E_5^7}{F^\#}$ Ami
 Plují hvězdy smutné nad řekou,
 Ami $\frac{Ami}{G}$ $\frac{D}{F^\#}$ $\frac{Dmi}{F}$ E_4^7 $\frac{E_5^7}{F^\#}$ Ami
 kam ty hvězdy plují, neřeknou,
 Dmi G^6 C B^b Ami $H dim$ Ami
 plují hvězdy smutné oblohou,
 Dmi G^6 C B^b Ami
 promluvit k nám nemohou.
2. Smutný pod hvězdami řeky proud
 tiše dává hvězdám spočinout,
 plují hvězdy smutné oblohou,
 vzít mne s sebou nemohou.

3. Jen tak mezi námi (Jan-Matěj Rak)

1. D^6 $H_9^{7\#}$ E^6 $C^{\#7}$ $9^\#$
 Jen tak mezi námi, pánové a dámy,
 $F^{\#7}$ H^7 H_6^7 E^9 A_5^7 $5^\#$
 chtěl bych umět na piáno aspoň trochu hrát,
 D^6 $H_9^{7\#}$ E^6 $C^{\#7}$ $9^\#$
 vždyť co by mne to stálo, stačilo by málo,
 $F^{\#7}$ H^7 H_6^7 E A E
 půl hodinky denně akorát.
- *: $G^{\#7}$ $Adim$ $C^\# mi$ $G dim$ $F^{\#7}$ $G dim$ $H mi$ $H dim$
 Půl hodinky denně, dost možná, že i méně,
 E $H dim$ A $B^b dim$ D $D dim$ A^7
 a v kavárně bych seděl a Bugatti Step hrál,
 $G^{\#7}$ $Adim$ $C^\# mi$ $G dim$ H^7 $F^\# dim$ E^6
 a doutník na piánu a pod piánem pes,
 $G^{\#7}$ $Adim$ $C^\# 6$ D^6 $D^\# 6$ E^6 A_5^7 $5^\#$
 celou noc až k ránu bych seděl u kláves.
2. Je však nad mé síly investovat píli,
 kdybych tak mohl na piáno bez učení hrát,
 kdopak radu dá mi, pánové a dámy,
 jsem pořád doma, stačí zavolat!

4. Koleje (Jan-Matěj Rak)

1. $E mi$ $F^\# dim$ G $F^\# dim$
 Chvíli trávou, chvíli polem, mezi stíny topolů,
 $E mi$ $F^\# dim$ G $F^\# dim$
 křížem krážem, horem dolem, ale pořád pospolu,
 C D G F
 chvíli blátem, chvíli louží, po kamení, po písku,
 C D Ami^7 H^7
 nikdy je nic neousouzí, jsou si stále nablízku.
2. Chvíli zemí, chvíli vodou, chvíli div ne do nebe,
 slunným dnem i nepohodou, ale stále u sebe,
 chvíli lesem, chvíli pouští, i pod černou oblohou,
 navzájem se neopouští, neboť prostě nemohou.
3. Co jim naplat pod topoly, pod modravou oblohou,
 co jim naplat vánek v poli, když se potkat nemohou,
 co jim naplat stráně vzadu, horské štíty v popředí,
 co jim naplat třešně v sadu, když o sobě nevědí.

5. Kolikrát (Jan-Matěj Rak)

1. E E^6 A^6 A^{maj7}
 Kolikrát už ráno jsem se vzbudil,
 E $G^\# mi$ $F^\# mi$ $F^\# mi_{sus9g}$
 kolikrát už večer šel jsem spát,
 E E^6 A Ami^6
 kolikrát už v neděli se nudil,
 E^6 $E dim$ E H^7
 kolikrát, kolikrát, kolikrát?
2. Kolikrát už upíjel jsem čaje,
 kolikrát už nevnímал jsem hlad,
 kolikrát si vítr s listy hraje,
 kolikrát, kolikrát, kolikrát?
- R: $E mi$ C^{maj7} $H mi$ G^{maj7}
 Kolik ptáků v zimě na jih míří,
 $E mi$ C^{maj7} $H mi$ G^{maj7}
 kolik květů na jaře má sad,
 G Ami_{sus9} Ami
 kolik mají pampelišky chmýří,
 G $H mi$ $E mi$ E
 tak tolikrát, tolikrát, tolikrát.
3. Kolikrát už třpytila se rosa,
 kolikrát jen mohlo se to stát,
 kolikrát na kámen padla kosa,
 kolikrát, kolikrát, kolikrát.
4. Kolikrát jsem za ruku tě vodil,
 kolikrát tvé vlasy viděl vlát,
 kolikrát já v tvých očích se brodil,
 kolikrát, kolikrát, kolikrát?
- R: Kolik je v oceánu kapek vody,
 kolik ohňů noc chce rozehřát,
 kolik klasů je třeba do úrody,
 tak tolikrát, tolikrát, tolikrát.
5. Kolikrát už v noci jsem se vzbudil,
 kolikrát už nemohl jsem spát,
 kolikrát se nevpomínat nutil,
 já měl tě rád, tolik rád, tolik rád.

6. Krabice (Jan-Matěj Rak)

$C_6^7 C^7 F^9$
 Jen tak krabici mít,
 $C_6^7 C^7 \frac{D^9}{F^\#} G^7$
 jen tak mít bednu
 $C_6^7 C^7 F^9$
 a pak ji s rozběhem vzít,
 $\frac{D^9}{F^\#} G_6^7 C$
 ať zmizí v nedohlednu,
 $C_6^7 C^7 F^9$
 jen tak do té bedny dát,
 $C_6^7 \frac{C_6^7}{C^\#} Dmi G_6^7$
 všechno, co tíží,
 $F^7 Fmi^9 C A^9$
 a žít si potom bez potíží
 $\frac{D^9}{F^\#} G_6^7 C$
 a všemu se jen smát,
 $F^7 F_6^7 \frac{F^7}{F^\#} C H^7$
 zavřít všechno do šuplíku
 $Emi H_{5^\#}^7 Emi$
 a zahodit klíč,
 $F^7 F_6^7 \frac{F^7}{F^\#} \frac{C}{G} \frac{A^\#dim}{A}$
 prásknout dveřmi, urvat kliku
 $\frac{D^9}{F^\#} C_6^7 C$
 a utíkat pryč, uap ta dá da ...

7. Pampeliška (Jan-Matěj Rak)

- $A^6 A^{maj7} E_{sus9}^{5^\#} \frac{E_7^{5^\#}}{F}$
 Pampeliška na nástupním molu,
 $A^{maj7} A^6 E_{sus9}^{5^\#} \frac{E_7^{5^\#}}{F}$
 na nástupním molu tramvaje,
 $A^6 \frac{A^6}{A^\#} Hmi^7 D^{maj7} D^\# dim$
 plakát radí: vždycky Coca-Colu,
 $A \frac{E_7^{5^\#}}{F} A_{(6)}^7 (G^\#7)$
 pokud tam ten plakát ještě je.
 - Ať už tam ten plakát je či není,
 na nástupním molu tramvaje,
 na věci to sotva něco změní,
 ta květinka tam dozajista je.
- *: $C^\#mi C^\#mi^{maj7} C^\#mi^7 F^\#9$
 Třeba někdy po téhlelet trati,
 $E H^7 E G^\#7$
 snad i po tom molu půjdete,
 $C^\#mi C^\#mi^{maj7} C^\#mi^7 F^\#9 C^\# dim$
 kvíteček se v nedopalcích ztratí,
 $A \frac{E_7^{5^\#}}{F} A \frac{E_7^{5^\#}}{F}$
 však on zase zjara, však on zase zjara,
 $A \frac{E_7^{5^\#}}{F} A^{maj7} \frac{(G^\#mi)}{A^{maj7}}$
 však on zase zjara vykvete.

8. Polštář (Jan-Matěj Rak)

- $C Gdim Dmi^7 G^6$
 Třeba se mi smějte, anebo jak chcete,
 $C Gdim Dmi^7 G^6$
 stejně mi mou pravdu upřít nemůžete,
 $C Gdim F D_7^{5b}$
 že, ač je to bláznivý, tak nejvíc o mně ví
 $G C G_{5^\#}^7 (C^9)$
 polštář, co je na mý posteli.
 - Víc, než všichni z lidí ten polštář do mě vidí,
 klidně se mi kouká do duše,
 vyzná se i potmě, polévá pak pot mě
 když uléhám, nic zlého netuše.
- $F C^\#9 C^9$
R: Ať si věda co chce říká, co se týče snění,
 $F D^9 C^\#9 C^9$
 vím, že na těch teoriích kouska pravdy není
 $C Gdim F D_7^{5b}$
 vysvětlení snadné vědu nenapadne:
 $G C G_{5^\#}^7$
 že všechny sny si polštář vymýšlí.
- Velmi často sdílí se mnou špatnou chvíli,
 něžnější být nikdo neumí,
 nikdo neuvěří, že ten pytel peří
 $G^7 G^\#7$
 mi víc než všichni lidi, mi víc než všichni lidi,
 $G^7 C$
 mi víc než všichni lidi rozumí!

9. Praha (Jan-Matěj Rak)

- $Ami \frac{D^9}{F^\#} Adim E_9^7$
 Jako hadr na podlahu
 $Ami \frac{D^9}{F^\#} Adim F^9 E^9$
 bylo nebe nade mnou,
 $C^{maj7} Ami^7 \frac{Gmi^6}{B^b} \frac{D^9}{F^\#}$
 jako hadr na podlahu,
 $\frac{Dmi^9}{F} E_9^7 Ami^6 E_9^7$
 který někdo ždímal.
- Jistě také znáte Prahu
 mokrou, šedou, tajemnou,
 jako hadr na podlahu,
 černé vody příval.
- Jako hadr v temném koutě
 hnije moje duše,
 jako hadr v temném koutě
 prosáknutý špinou.
- Jako hadr v temném koutě
 vyždímou tě jednoduše,
 černou vodou potom polijou tě
 a natočí si jinou.

10. S.O.S. (Jan-Matěj Rak)

R: Ami^{5b} G^6 Ami^{5b} $E\text{mi}_{\text{sus}9}$
 (Tak) vysílám zoufalé S.O.S., tak už mi, prosím tě, odpověz,
 Ami^{5b} G^6 Ami^{5b} $E\text{mi}_{\text{sus}9}$
 vysílám zoufalé signály jenom tak, nazdařbůh do dále,
 Ami^{5b} G^6 Ami^{5b} $E\text{mi}_{\text{sus}9}$
 pořád v tom neznámém terénu narážím na vlastní ozvěnu,
 Ami^{5b} G^6 F^7 Ami
 vysílám zoufalé S.O.S., prosím tě - odpověz(-)!

1. Ami $C\text{mi}$
 V opuštěné cele chladné věznice
 $H\text{dim}$ Ami
 odečítám svoje dny a měsíce,
 Ami $C\text{mi}$
 odečítám svoje dny a hodiny,
 $H\text{dim}$ Ami
 sám jsem žalář a v něm vězeň jediný,
 Ami $A\text{dim}$
 když dojdu k očím, myslil jsem já bláhový,
 $D\text{mi}^6$ $H\text{dim}$
 že na otázku „kudy ven?“ mi odpoví,
 Ami $C\text{mi}$
 tak našel jsem je v jedné chodbě ztracené,
 $H\text{dim}$ Ami^{5b}
 našel jsem je, ale byly zavřené.

R:

2. Tak proplétám se strhanými závití,
 sám před sebou dokonale ukrytý,
 všude na mě padá kůra mozková,
 v té pustině se člověk před ní neschová,
 trhavina neznámého původu
 zničila vše, bez udání důvodů,
 teď na konečné stanici všech nápadů
 očekávám svůj poločas rozpadu.

R:

R: Ta da da ...

11. Sníh s deštěm (Jan-Matěj Rak)

1. $D\text{mi}$ $G\text{mi}^7$ $\frac{A^\# \text{dim}}{A}$
 Jak zloba s nenávisť
 $D\text{mi}^6$ $G^\# \text{dim}$ $G\text{mi}^7$ $\frac{G^\# \text{dim}}{A}$
 zběsile tančí s deštěm sníh
 $D\text{mi}^6$ $G\text{mi}^7$ $\frac{G\text{mi}^{5b}}{6}$ $B^b \text{maj}^7$ $H\text{dim} \text{sus} E$ $\frac{E\text{mi}^{5b}}{6}$
 parketem servaného listí
 $D\text{mi}^6$ E_7^{5b} $E\text{dim}$ Ami^6 $D\text{mi}^6$
 po mých šlépějích.

2. Strnulé tváře stromů
 zírají slepě na ten bál,
 orchestr sněhu s deštěm k tomu
 koncert rozehrál.

R1: $G\text{mi}^7$ $\frac{G\text{mi}^{5b}}{6}$
 Stržený jízdni řád
 C^{maj^7} $\frac{C^9}{G^b}$ $\frac{F_9^6}{A}$
 toulá se po polích,
 F_7^{5b} H_4^7 $G\text{mi}^7$ $\frac{G\text{mi}^{5b}}{6}$
 může se zpřetrhat,
 $D\text{mi}^6$ E_7^{5b} $E\text{dim}$ Ami^6 $D\text{mi}^6$
 když s větrem zápolí.

R2: Skáče, jak píská sníh,
 nenávisť a zášť
 pobíhá po polích,
 kam vítr, tam plášť.

R1:

R2:

3.=1.

4. Tympány temných hromů
 a smyčce větru skučí dál,
 sníh s deštěm k tomu
 tančit nepřestal.

12. Stroj (Jan-Matěj Rak)

D C9 D B9

1. Ačkoli v technice jsem dokonalá nula,
D C9 D B9
ač nemám ponětí, co tištěný je spoj,
F# Bbmi C#7 F#
kéž by mi technická část z vás teď prominula,
D C9 D Ddim
já bych chtěl v pokoji u sebe mít stroj.
 2. Vlastně by nemusel být tak docela celý,
stačí pár koleček a třeba nějaký píst,
dokonce klidně by moh' být i bez hřídelí,
snad jenom se šroubky jsem si zcela jist.
 3. Co na tom, že o strojích nemám ani zdání,
to nemůže mi bránit, abych je měl rád,
jenomže stroj se velmi těžko shání,
já bych byl ochoten všechno za něj dát.
D A F# Hmi
- R:** Až si někdy někoho pozvu k sobě domů,
D A F# Hmi
kupříkladu známého či krásnou neznámou,
H7 Emi G D
uprostřed řeči pak nastane bod zlomu,
Fdim G#dim Hdim A7,5#
„proboha,“ řekne, „a k čemu máš ten krám?“
3. Vyvést však z míry se tím nenechám,
s pýchou pak řeknu a bez vzrušení,
že vlastně nevím, k čemu ho tu mám,
D C⁹ D
že vlastně vůbec nemám tu-tu-tu-tu-tu-tu-tu-tušení.

13. Svět (Jan-Matěj Rak)

1. Prý je tady někde svět, prý je všude kolem,
Emi_{sus9} Hmi_{4#} Hmi⁷
Ami⁷ Adimadde D⁹/_{F#}
však nevidět ho, neslyšet, není k nalezení,
G Gdim
bezradně ho hledám vždycky i pod kuchyňským stolem,
E^b E^b/_D Cmi D⁷ Emi_{sus9}
ověřeno statisticky - pod stolem svět není.
2. V telefonním seznamu je jenom pan Světák,
marně denně volám mu, jako by tam spal,
ptám se lidí na ulici, ale, chlapče, kdepak,
jářku, mladej, těžko říci, možná o ulici dál.
3. Prý je tady kolem svět, prý je tady všude,
nejspíš se moc nepoved', má z nás kůži husí,
prý je tady někde svět, prý tu někde bude,
nevidět ho, neslyšet, přeci tu být musí.

14. Tvé oči (Jan-Matěj Rak)

1. Tvé oči mají barvu nebe,
C Gdim F Fmi
C A⁷ Dmi Dmi₉⁶
nebe vymytého po bouři,
B^bmaj⁷ C⁷ F Fmi
nebe, po němž ptáci zatouží
C F^{maj7} Fdim C
jen tak, z radosti si létat,
C Emi Cdim G⁷
tvé oči mají barvu nebe,
C Emi Cdim G⁷
nebe mezi bělavými mraky,
C H⁷ Emi
nebe, po němž zatoužím vždy taky
C Fmaj Fdim C
jen tak létat si a létat.
2. Tvé oči jsou jako soumrak,
soumrak, který zamodrá se do kraje,
soumrak, v kterém slunce roztaje
a potichu v něm zmizí,
tvé oči jsou jako soumrak,
soumrak, jenž se vplíží potají,
soumrak, v kterém také roztají
a v jehož kouzlu zmizím.
3. Tvé oči mají barvu hor,
hor kdesi na obzoru v dáli,
hor, které tu věky věků stály
a stát tu budou dál,
tvé oči mají barvu hor,
hor, z nichž stoupá pára po bouři,
hor, kde sny jak orli zakrouží
a zmizí v modrou dál.

15. Večer (Jan-Matěj Rak)

1. Tráva se sklání v ozvěně příští,
Dmi G Gmi Dmi
G Gmi Dmi A_{9b}^{7#}
sen už se vpíjí do stínů,
Dmi G Gmi Dmi
v odlescích tání ticho se tříští,
G Gmi Dmi C⁷
hm, a kráčí opodál,
F G Gdim
květiny dalek hvězdami voní,
F Hmi D⁷ G A_{9b}^{7#}
překlenout chtějí roklinu,
Dmi G Gmi Dmi
květiny blízké slzy jen roní,
G Gmi Dmi
hm, a voní opodál.
2. Barvy už chřadnou v naději příští,
ticho se vpíjí do stínů,
ve zbytcích zrání měsíc se tříští,
hm, a kráčí opodál,
úločky dalek ve vodě chladné
a měsíc brázdí krajinu,
do řeky padá, mizí a chřadne,
hm, až zmizí opodál.

16. Víš, ono to není (Jan-Matěj Rak)

1. C Dmi
 Víš, ono to není jen přijít,
 G C
 ačkoliv se to tak zdá,
 Dmi
 zazvonit, zaklepat, vejít
 G C
 a říci ti, jak se co má,
 Dmi
 já ani nevím, jak začít,
 G C
 natož říci ti, že tě mám snad,
 Dmi
 ono nemá se na pilu tlačit,
 G C
 já vlastně chtěl říct, že mám hlad,
 $Edim$ Dmi
 jenomže hladovým sytí moc nevěří,
 A^7 Dmi
 řekneš mi: jdi si dát večeri,
 C Dmi
 a do večerního přišerí
 G C
 dveře mi zabouchneš zas,
 $Edim$ Dmi
 tak tady koukám do dveří,
 A^7 Dmi
 stojím tu jako pták bez peří,
 C Dmi
 nadávám kleju a láteřím,
 G C
 aby to všechno spral řas.
2. Celou noc v hlavě si srovnávám,
 co řeknu ti, už jsem si jist,
 slovíčko ke slovu přidávám,
 takže do rána mám plný list,
 potom nadechnu se jako pokaždé,
 pěkně zhluboka a z plných plic,
 no, ale, přátelé, považte,
 že po tom všem neřeknu nic,
 přemýšlím pořád, proč asi
 bavím se jenom o počasí,
 proč nechytnu svou šanci za vlasy,
 vždyť jsem ji na dosah ruky už měl,
 kolikrát za dveřmi stála jsi
 a já, já zatím vytvářel trapasy,
 jak nejhlubší struna od basy,
 jak ve větru tráva se chvěl.
3. Teď se mě určitě zeptáte:
 tak co, jak bylo to dál,
 je to za tenhle měsíc už popáté,
 takže nevím, proč bych vám lhal:
 C $\frac{C}{B^b}$ $D^{\#}dim$ A^7
 zas jsem to zvorál, zas jsem to zpackal,
 Dmi G C Ami Dmi G C G $G^{\#}$ G C C^{maj7}
 to jsem tomu zase dal, krucinál ...

17. Z památníku (Jan-Matěj Rak)

1. C E^7
 Jistě uznáš pravdu vyšší,
 A^7 Dmi
 že báseň je vždy dobrý trik,
 F Fmi
 tedy i já, ač prosaik,
 C $G^7_{5^{\#}}$
 ti také jednu píši,
 C E^7
 že nejsem básník, poznáš hned,
 A^7 Dmi
 tak nemusím ti říkat,
 F Fmi C
 že i mnohem horší případ
 $G^7_{5^{\#}}$ C
 by tyhle řádky svedl'.
 F $F^5_{\#}$
R: Věřit se mi tomu nechce,
 $B^{b}maj^7$ G^7
 hlava se mi nějak vzpírá,
 Dmi Dmi^{maj^7}
 když vzpomenu si na Shakespeara,
 Dmi^7 G^7
 že šlo mu to tak lehce.
2. Nebo vzpomeň na Seiferta,
 vážně bych do toho kop',
 sám sobě si kope hrob,
 kdo mu do řemesla vrtá,
 pro mě je to ale jiná,
 anžto nejsem jako on,
 spíš jsem v porcelánu slon,
 pro mě je to dřina.
- R:** Má-li báseň za co stát
 musí něčím překvapit
 musí prostě být hit
 a ne pouhý kompilát
 C E^7
*****: Pointa však, mezi náma,
 A^7 Dmi
 ten nejtvrdší je chleba,
 F C A^7
 radím tudíž: zkus si třeba
 Dmi $G^7_{5^{\#}}$ C^9_6
 vymyslet ji sama ...

1.	Jan-Matěj Rak	Co mi zbylo	1
2.	Jan-Matěj Rak	Hvězdy nad řekou	1
3.	Jan-Matěj Rak	Jen tak mezi námi	1
4.	Jan-Matěj Rak	Koleje	1
5.	Jan-Matěj Rak	Kolikrát	1
6.	Jan-Matěj Rak	Krabice	2
7.	Jan-Matěj Rak	Pampeliška	2
8.	Jan-Matěj Rak	Polštář	2
9.	Jan-Matěj Rak	Praha	2
11.	Jan-Matěj Rak	Sníh s deštěm	3
10.	Jan-Matěj Rak	S.O.S.	3
12.	Jan-Matěj Rak	Stroj	4
13.	Jan-Matěj Rak	Svět	4
14.	Jan-Matěj Rak	Tvé oči	4
15.	Jan-Matěj Rak	Večer	4
16.	Jan-Matěj Rak	Víš, ono to není	5
17.	Jan-Matěj Rak	Z památníku	5